

нататъкъ дружинитѣ, трѣбваше батареитѣ да бждатъ изнесени по-напредъ. Дадена имъ бѣ съответна заповѣдь — да излѣзатъ колкото могатъ по-напредъ.

Обходната колона, която още отъ 3 часа презъ нощта се бѣ придвижила въ северозападна посока, заемаше хребета отъ висотата Чука до подножието на висотата Бандера (к. 776).

Къмъ 15 часа и 30 минути, обаче, противникътъ съ около полкъ пехота и две батареи настѣпи отъ югозападъ срещу висотата Бандера (к. 776), която заемаха части на 38-и полкъ съ две планински орждия. Предъ многочисления противникъ тѣзи части не можаха да се задържатъ, и се оттеглиха на североизточна посока, къмъ в. Плоча. Съ това дѣсниятъ флангъ на обходната колона бѣ откритъ, и положението на нейнитѣ изолирани части стана много опасно. При това положение, на колоната се наложи да отстъпва, обаче подполковникъ Бояджиевъ реши (за да избѣгне разстройване на частитѣ си) да изчака да се стъмни. Преустановено бѣ сега и настѣплението по фронта на бригадата. Къмъ 18 часа и 30 минути, обаче, преди да започне заповѣданото последователно оттегляне на дружинитѣ, обходната колона изпадна въ най-тежко положение — обхваната отъ противника откъмъ дѣсната страна, тя бѣ заставена да отстъпи къмъ мах. Малчица—мах. Велковци. Положението на дружинитѣ, изобщо, бѣ станало критическо. . . Това бѣ донесено на бригадниятъ командиръ, който, поради така стеклитѣ се условия, се видѣ принуденъ не само да спре настѣплението, но да разпoredи оттегляне на старитѣ позиции, които частитѣ заемаха сутринта.

Къмъ надвечеръ, преди дружинитѣ да тръгнатъ за старитѣ си мѣста, бригадниятъ командиръ даде заповѣдь, съ която за нова позиция се посочваше линията с Лечевци—с. Добри Долъ. 18-и пех. Етърски полкъ трѣбваше да заеме дѣсния участъкъ на позицията — отъ с. Лечевци до Добри Долъ. Влѣво отъ него — на в. Св. Илия — трѣбваше да се разположи 72-и полкъ. Следъ кръстосване напредъ-назадъ презъ цѣлата нощъ, чакъ къмъ 6 часа на 4-и юлий Полкътъ зае посочената позиция, поради което хората и добитъкътъ бѣха крайно изтощени.

На 3-и юлий Полкътъ даде загуби: убити 11 войника, ранени 4 офицера и 97 войника и въ неизвестностъ 16 войника.

Съ заемаването на новата позиция, връзката съ противника бѣ прекъсната, макаръ напредъ да бѣха изпращани близки разузнавателни части, а конница, за по-далечно разузнаване, нѣмаше. Хората — офицери и войници, изтощени до краенъ предѣлъ, падаха по пѣтя и дълбоко заспиваха. Съ такава сила Полкътъ заемаше за отбрана фронтъ около десетъ километра.

За противника до пладне не се знаеше нищо. Следъ пладне изпратенитѣ напредъ патрули влѣзоха въ слаба престрелка съ неприятелскитѣ патрули предъ окопитѣ на хребета на Милевска планина и около Побиевъ Камъкъ и вис. Чука, дето се забелязваше, че се извършватъ окопни работи.

Изобщо, деньтъ 4-и юлий мина спокойно. Загуби Полкътъ нѣмаше. Времето бѣше мъгливо и дъждовно.